

# Pouze boží láska nás může ochránit před utrpením

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 28. srpna 2004* ←

Ó člověče!

*Těžce se prodíráš životem pro pouhé naplnění svého břicha.  
Získáváš nesčetné druhy vědomostí z nejrůznějších oblastí.  
Zkoumej a ptej se sám sebe, jak velkého štěstí jsi dosáhl tím,  
že trávíš veškerý čas od svítání do soumraku  
osvojováním si světského poznání a získáváním majetku,  
zatímco zapomínáš na Boha.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Hlad, žízeň, radost a bolest jsou člověku zcela přirozené. Jedno následuje druhé. Potrava je pro člověka nezbytná. Ale naplňování břicha není počátek a konec veškeré lidské existence. Člověk se nenarodil kvůli jídlu (*áhára*), ale pro zažití blaženosti (*ánanda*). Ten, kdo se nestará o *ánandu* a tráví svůj čas a energii hledáním *áháry* nakonec promarní svůj život. Smyslem oslavování svátků je prožívat blaženost, a ne se jenom najíst výborného jídla. Tělo bezpochyby potřebuje potravu, ale život není určen jen pro jídlo samotné. Nedbajíc této pravdy jde člověk cestou nečestnosti kvůli jídlu a fyzickému pohodlí. Tělo se skládá z pěti elementů a je pomíjivé. Mysl je pouhým rancem myšlenek a přání. Neměli bychom být přehnaně připoutáni k tělu a k mysli. Měli bychom usilovat o prožití blaženosti.

Vtělení lásky!

Lidské tělo vyvstává z lásky. Proto bychom měli vést život pro boží lásku a ne pro potravu. Ale člověk nepochopil tuto pravdu. Těžce se prodírá životem od svítání do soumraku kvůli naplnění svého břicha. Nepoužívá dar těla za

účelem, pro který mu byl přidělen. Toto tělo je doupětem špíny a je náchylné k nemocem, čas od času podléhá změně; jak pošetilé je rozvíjet připoutanost k takovému nestálému tělu a usilovat o jeho uspokojení.

Vtělení lásky!

Měli bychom vést své životy takovým způsobem, abychom se osvobodili. Měli bychom milovat Boha a usilovat pouze o něj. Vaše láska by měla směřovat jediné k Bohu, ne k tělu. Naše řeč, činy a sám životní dech je určen k prožití *átmana*. Někdy může být tělo postiženo chorobami, ale ty jsou jako plynoucí oblaka. Člověk se rodí, aby dosáhl věčné pravdy *átmana*. Život je určen pro hledání pravdy (*átmánvéšana*), ne pro hledání potravy (*annánvéšana*). *Annánvéšana* způsobuje nemoci těla. Ty přicházejí a odcházejí jako ubíhající mraky. Jak je nerozumné být takovými „běžícími mraky“ sklíčení! Nikdy bychom neměli zapomínat na pravdu, že jsme se narodili k prožití nekonečné blaženosti *átmana*.

Vtělení lásky!

Přišli jste sem až z Kéraly, abyste oslavili svatý svátek Ónam a zažili radost a blaženost ve Svámího božské přítomnosti. Neměli bychom dovolit nepodstatným věcem, aby utlumili náladu nadšení. Měli bychom jít dál s odvahou a přesvědčením, nedbaje žádných překážek a nesnází stojících v cestě. Před pár minutami, kdy jste byli všichni blaženě ponořeni do slavnosti, mi najednou začalo krváčet z nosu. Odjel jsem dovnitř, otřel krev a vesele vyšel ven, jako by se nic nestalo. Jak bychom mohli přerušit oslavu svatého svátku, jako je tento, kvůli takové bezvýznamné záležitosti?

Neměli bychom ztrácet svou sebedůvěru takovými menšími tělesnými potížemi. Ty jsou ve své podstatě přechodné, neměli byste se jimi dát vyrušit. Onemocnění a utrpení jsou však lidskému tělu přirozené. Někdy je dokonce i slunce zahaleno mraky. Ale mohou někdy mraky zmenšit záři slunce? Ne. Právě tak, jako slunce není ovlivněno mraky, měli byste také vy zůstat nedotčeni nemocemi a trápením. Když si vypěstujete takovou odvalu, přesvědčení a odhodlanost, nebudete skleslí nebo sklíčení žádným utrpením.

Vtělení lásky!

Měli bychom posvětit svůj čas konáním svatých činů. To je duchovní lekce, kterou se dnes musíme naučit. Můžeme prožívat blaženost, pouze když překonáme nesnáze a trápení, jež nám vstupují do cesty. Nikdy se potíží nebojte, čelte jim s odvahou. Jedině tehdy ve vás rozkvete lidství. Jakmile zažijete blaženost *átmana*, obtíže a utrpení vás nebudou více sužovat.

Vtělení lásky!

Uprostřed radostné slavnosti vám má drobná tělesná újma způsobila úzkost. Nikdy byste neměli dávat prostor úzkosti a starostem. Abych utišil váš strach a úzkost a dal vám radost, okamžitě jsem se vrátil. Na tomto světě nám vstupuje do cesty mnoho obtíží. Popravdě řečeno, pouze ve vás vyvolávají strach, nemohou vám ublížit.

Ónam je nejsvatější svátek Kéraly. Musíte pochopit význam a poselství tohoto svátku a přenést je do praxe. Ónam je příležitost sdílet radost s druhými. Nemůžete prožívat štěstí, aniž byste prošli potížemi. *Na sukhát labhjaté sukham* (člověk nemůže získat štěstí ze štěstí). Štěstí nabývá hodnotu tváří v tvář nesnázím. Dokonce i nepřekonatelné potíže zmizí jako řídká mlha, čelíte-li jim s odvahou a sebedůvěrou. Může se zdát, že jsou problémy v podstatě ohromné, ale neměli byste dávat prostor strachu nebo úzkosti ve své mysli.

Mysl je jako bláznivá opice. Snadno se nechá potížemi ovládnout. Proto byste měli zamítnout obtíže, jež se vám staví do cesty. Nikdy jim nedovolte vládnout. Mysl je závojem iluze (*máji*), která stojí jako překážka na cestě duchovnosti. Neměli byste se stát otroky mysli, měli byste ji přemoci. Jedině tehdy můžete dosáhnout božství. Ale vy jste uchvázeni rozmary mysli, která není nic jiného než *májá*. Měli byste ignorovat příkazy mysli. Považujeme mysl za nejdůležitější stránku lidstva. Může vás však vést do nebezpečí a nesnází, pokud se necháte strhnout jejími vrtochy a domněnkami. Proto se nepodřizujte mysli.

Vtělení lásky!

Ten, kdo má vládu nad myslí, je pravý člověk (*maniši*). Ten, komu kontrola nad myslí chybí, vůbec není člověkem. Jak se můžete nazývat lidskou bytostí, když máte přelétavou mysl a jste sklíčení bezvýznamnými problémy? Měli byste se snažit překonat problémy kladené myslí, aniž byste se jimi příliš trápili. Na tomto světě není nic většího než boží láska. Proto bychom měli změnit mysl, která stojí jako překážka na cestě k Bohu.

Vtělení lásky!

Zrodili jste se z lásky a jste jí zachováváni. Měli byste posvětit svůj život tím, že ho budete láskou zalévat. Považujte lásku za skutečný základ svého života. Nejste způsobilí nazývat se lidskou bytostí, pokud se poddáváte bezvýznamným starostem. Dokonce i malinký mravenec je schopen překonat překážky, které mu stojí v cestě. Problémy se neomezují jen na lidské bytosti, mají je i ptáci, savci a hmyz.

Svatý Tjágarádža zpíval:

*Ó Rámo,  
prostupuješ vším od mravence po Brahmú.  
Jsi v Šivovi a také v Kéšavovi.  
Prosím, postarej se o mě.*

*(báseň v telugu)*

Stejně božství, jež je přítomné v mravenci, je také přítomno v člověku. Rovněž starosti jsou společné všem. Trápení, kterým trpí mravenec, je podobné trápení člověka. Když tak malinký tvoreček jako mravenec může snášet utrpení, proč není člověk schopen učinit totéž? Je ovlivněn jídlem a svými návyky a tak se stal otrokem své mysli. To je důvod, proč není schopen utrpení snášet. Měli bychom čelit výzvám života s odvahou a nevšímat si nesnází. Nikdy se nedejte problémy zastrašit. Boha můžete dosáhnout, pouze když čelíte obtížím s odvahou a překonáváte je.

Vtělení lásky!

Neměli byste hledat nic jiného než boží lásku. Na tomto světě není nic lepšího než láska. Pokládáte za nejcennější zlato, stříbro, diamanty a podobně. Ve skutečnosti jsou tyto takzvané cennosti určeny k tomu, aby svedly člověka. Neměli bychom stát o takové světské bohatství. Namísto toho bychom měli zaměřit svou mysl na Boha. Konejte své každodenní činnosti, majíce Boha za svůj cíl. Jedině potom dojde vaše lidské zrození naplnění. Měli bychom se snažit dosáhnout boží milosti a nebyť zastrašeni potížemi a ztrátami. Když máte Boha na své straně, můžete dokázat všechno. Veškeré vaše nesnáze a trápení v okamžiku zmizí. Když je uvnitř nás takové všemocné božství, proč bychom si měli dělat starosti s bezvýznamnými záležitostmi?

Láska je božská síla, která nám dává sílu překonávat problémy. Silou lásky může být dosaženo všeho. Měli bychom se bát hříchu a ne potíží. Musíme pěstovat strach z hříchu, lásku k Bohu a morálku ve společnosti (*daiva prítí, pápa bhítí a sangha níti*). Místo rozvíjení strachu z hříchu jsme hříchem zotročeni. Namísto hledání útočiště v Bohu se poddáváme nesnázím. Morálka ve společnosti povede k boží lásce, která bude zpětně vést k bázni před hříchem. Proto bychom měli podporovat morálku ve společnosti a oddat se Bohu.

Tjágarádža se jednou modlil: „Ó Pane, jsem příliš znepokojen strachem z hříchu. Nejsem schopen odevzdat se Tvé lásce. Uděl mi prosím sílu přesvědčení, abych se sklonil před Tvou božskou láskou. Dej mi prosím sílu překonat obavu z nesnází.“

Čeho jsme ve svém životě dosáhli? Jaký je smysl neustálého rozjímání o Bohu? Ten, kdo stále rozjímá o Bohu, by měl být schopen vyhýbat se hříšným činům a rozvíjet lásku k Bohu. Nemůže být většího štěstí, než mít lásku k Bohu. Člověk se musí snažit tento vzácný poklad získat. Neměl by být zastrašen zármutkem a obtížemi této *sádhany* (duchovního cvičení).

Vtělení lásky!

Všichni jste se zde shromáždili, abyste získali toto velké štěstí lásky k Bohu. Člověk by nikdy neměl být oslaben soužením a starostmi. Smutek a hřích jsou překážkami na duchovní cestě. Jsou jako vlny. Když člověk vstoupí do vody a pokouší se plavat, musí odtláčit vzdouvající se vlnu, aby mohl plavat vpřed. Podobně musí člověk v proudu života odtláčit vzdouvající se vlny smutku a hříchu. Od dětí po dospělé, každý musí usilovat o dosažení boží lásky. Toto úsilí o boží lásku utváří osobnost člověka.

Co je míněno osobností? Znamená to výšku, váhu a sílu těla? Ne, je chybou takto přemýšlet. Nezastrašen zármutkem a problémy musí člověk s odvahou postupovat vpřed, aby získal boží lásku. To je pravý význam osobnosti. Ve skutečnosti už Bůh dal takovouto osobnost každé lidské bytosti. Nám se bohužel nedaří realizovat tuto pravdu. Slovo „person“ (osoba) zahrnuje velkou božskou sílu, Bohem udělenou člověku. Naši předci nazývali tuto boží sílu „persona“ (osobnost). To je velký dar boží poskytnutý každému jedinci. My nejsme schopni ochránit tento obrovský poklad.

Smutek a nesnáze jsou jako plynoucí oblaka, co přicházejí a odcházejí. Proč bychom se jich měli bát? Máme věčný božský princip imanentní v naší osobnosti. Proto jsme-li si stále vědomi svého skrytého božství, vůbec není třeba se čehokoliv bát. Krácejte vpřed s odvahou a přesvědčením a dosáhněte svého životního cíle. Pouze proto, aby vám byl vštípen tento pocit statečnosti a posílena vaše víra v Boha, jste vystavováni jistým úzkostným okamžikům.

Vtělení lásky!

Uvědomuji si, že jste velmi znepokojeni tělesným nepohodlím, které Svámí před chvílí snášel. Velmi se obáváte o toto fyzické tělo. Pochopte a buďte ujištěni faktem, že tělo je přece jen svou podstatou hmotné. Je jako vodní bublina. Mysl je jako bláznivá opice. Nemusíte se této bláznivé opice bát. Nemusíte si dělat starosti s těmito plynoucími mraky. Jsou jako hosté, přicházejí a odcházejí. Musíme být pevně zakotveni v principu *átmana*, v (*átmatattvě*), která není ničím jiným než božstvím. Rozvíjejte plnou víru v *átmatattvu*. Jedině to vás bude v každém ohledu chránit.

Vtělení lásky!

Bůh může svou božskou vůlí učinit cokoliv. Proč byste se měli bát, když je takový všemocný Bůh vždy s vámi, ve vás a kolem vás? Rozvíjejte tuto odvahu a přesvědčení a jděte dál. Na tomto světě nemůže být mocnější síla než víra v Boha.

Vtělení lásky!

Všechny tyto děti se zde shromáždily, aby strávily několik posvěcených okamžiků v přítomnosti boží. Jsou skutečně šťastné. Jejich štěstí je výsledkem zásluh, získaných jejich rodiči. Zde je malá holčička (Svámí na ni ukazuje). Před chvílí se účastnila skupinového tanečního programu. Zatímco tančila, neustále si všímala kroků ostatních dívek ve skupině. Vyvijela při tom tak velké soustředění, že neustále prováděla své kroky naladěna na kroky ostatních děvčat. (Svámí vytvořil zlatý řetízek a zavěsil jí ho kolem krku.)

Vtělení lásky!

Byl bych velmi šťastný, kdybyste se vy všichni mohli stát znovu dětmi. Dítě nikdy nebude mít špatné vlastnosti hněvu, vzteku, žárlivosti, ješitnosti a ega. Ježíš Kristus vždy oceňoval vlastnost nevinnosti v dětech. Jednou v davu pozvedl malé děvčátko z matčina klína a řekl: „Toto malé dítě mám velmi rád, má všechny božské vlastnosti. Je čisté, nesobecké a je v dokonalé blaženosti.“

Děti jsou obecně v podstatě božské. Jak rostou, rozvíjejí špatné vlastnosti jako přílišná přání, připoutanost, zlost, žárlivost a podobně. S postupujícím věkem také přibude zármutku a potíží. Proto by se měl člověk snažit dosáhnout kontroly nad svými touhami. To je strop na přáních. Jakmile umíte rozvíjet toto ovládání, budete pod vlivem božské síly. Jinak budete svedeni silou přání a budete vtaženi do víru, ze kterého se nikdy nemůžete dostat ven. Dětská prostota, čistota a nevinnost je cestou k božství.

Vtělení lásky!

Přeji si, abyste se stali dětmi alespoň na minutu denně. Měli byste následovat tyto vznešené vlastnosti, které jsou pro děti charakteristické. Dejme tomu, že se soužíte touhami, odežte je jako neodpovídající vaší vznešené osobnosti. Jedině tehdy můžete nést hlavu hrdě vzhůru. Před několika minutami mi silně krvácelo z nosu. Pokud bych bezmocně ustoupil této tělesné indispozici, později by se zhoršila. Proto jsem se rozhodl vzdorovat této tělesné újmě a stanout vzpříma s neústupností, nestaraje se o to, co se s tělem stane. Umyl jsem si tvář a okamžitě jsem se vrátil, abych přednesl svou promluvu. Toto tělo a krevní oběh v něm jsou ostatně vyživovány a syceny pouze jídlem, které

pojídáme. Pokud neumíme ovládat své vlastní tělo, jaký je smysl našeho žití? Kdekoli jsme, musíme držet své tělo pod kontrolou. Jedině pak se staneme skutečnou lidskou bytostí a můžeme se přiblížit božství. Čím více ovládáte své tělo a smysly, tím více se přibližujete Bohu.

Láska je vskutku jedinou vlastností, která vás může přiblížit Bohu. Není nic většího než láska. Je to božská vlastnost. Láska je Bůh. Žijte v lásce. Když pěstujete tuto vznešenou vlastnost, jste hodni nazývat se lidskými bytostmi. Tato božská láska je jako krev, která cirkuluje v každém člověku, ba v každé živé bytosti. Když umíme pěstovat tuto univerzální lásku, umíme milovat nejen všechny lidi, ale veškeré živé tvory. Láska je Bůh a Bůh je láska. Proto každého přijměte láskyplně do svého srdce. Nikdy nikomu neprojevujte zlost nebo nenávisť.

Vtělení lásky!

Vlastnost lásky, jež prostupuje všechny lidské bytosti, je jedna a tatáž. Z tohoto pohledu nejsou jakékoli rozdíly. Když pěstujete takovou univerzální lásku, stane se vpravdě vaším životním dechem, který je Bohu nejdražší. Proto pěstujte takovou čistou, neposkvrněnou a nesobeckou lásku. Milujte sousedovo dítě jako své vlastní. Všichni jsou vtělením lásky. Poselstvím tohoto svatého svátku Ónam je láska. Tento svátek je slaven, aby rozšířil toto poselství lásky mezi všechny lidské bytosti. Zrodili jsme se vskutku proto, abychom pěstovali tuto svatou lásku a sdíleli ji s ostatními. Pokud selžeme v tomto úsilí, bude celý náš život promarněn.

Když mi před několika minutami tekla krev z nosu, doporučovali mi někteří lékaři, abych si úplně odpočinul a nevycházel udělit promluvu. Zeptal jsem se jich: „Proč?“ Vysvětlili mi, že když začnu mluvit, krvácení se může znovu vyskytnout. Odvětil jsem tedy: „Dobře! Uvidím!“ Tím jsem se postavil problému s odvahou a důvěrou. Když se takto setkáme s obtížnou situací, neměli bychom cítit lítost a sklíčení. Musíme jí čelit s odvahou. Jedině pak můžeme situaci překonat.

Vtělení lásky!

Ať už se setkáte s jakýmkoli utrpením, tělesným nebo duševním, neztrácejte svůj klid. Nebuďte skleslí. Místo toho se postavte tváří v tvář problému a konejte činy, které vám vštíjí pocit odvahy a důvěry. V životě bezpochyby vzniknou situace, kdy musíme snášet zármutek a těžkosti. Když naši milující rodiče odchází z tohoto světa, jsme v hlubokém žalu. V takových obtížných situacích je vhodné, abychom namísto ztrácení rovnováhy čelili utrpení s odvahou a vyjadřovali svým rodičům vděčnost za to, že nás obdarovali tímto tělem.

Vtělení lásky!

Doufám, že vám nepůsobím potíže obširným mluvením. Jen proto, abych vám vštípil odvahu, dávám tuto dlouhou promluvu. Když jsem snášel krvácení z nosu, všechny naše děti znepokojeně čekaly v přilehlém pokoji v úzkostné náladě. Řekl jsem jim: „Netrapte se. Vyjdu ven a podám silnou dávku léku proti této nemoci. Taková je moje odvaha a důvěra tváří v tvář těžké situaci. Ve skutečnosti je tato odvaha mou skutečnou silou. Poďte! Pojdme!“ Děti sesbíraly všechny krví nasáklé ručníky a cítili se velmi zoufale, když je viděly. Když se tyto ručníky vyperou, krvavé skvrny ihned zmizí. Podobně může náš žal smýt pouze boží láska. Proto pěstujte tuto božskou lásku. Všechn váš smutek a problémy budou odstraněny.

(Bhagaván zakončil svoji promluvu bhadžanem „Préma mudita“.)



*U příležitosti svátku Ónam, v Prašánti Nilajam dne 28. srpna 2004*